

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2240/2568

สหกรณ์ออมทรัพย์ อ.โจทก์ นาย ก.กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 340, ป.วิ.พ. มาตรา 176, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 7, ป.พ.พ. มาตรา 693

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.พ.พ. มาตรา 340 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าเจ้าหนี้แสดงเจตนาต่อลูกหนี้ว่าปลดหนี้ให้ ท่านว่าหนี้ นั้นก็เป็นอันระงับสิ้นไป วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าหนี้มีหนังสือเป็นหลักฐาน การปลดหนี้ก็ต้องทำเป็น หนังสือด้วยหรือต้องเวนคืนเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ให้แก่ลูกหนี้หรือขีดฆ่าเอกสารนั้นเสีย ข้อเท็จจริงคดีนี้ไม่ปรากฏว่า โจทก์ได้แสดงเจตนาต่อจำเลยที่ 4 ว่าโจทก์จะปลดหนี้ให้แก่จำเลยที่ 4 โจทก์เพียงแต่ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องจำเลยที่ 4 โดยระบุว่า สามารถตกลงกันได้จึงประสงค์ที่จะ ถอนฟ้องจำเลยที่ 4 เท่านั้น ซึ่ง ป.วิ.พ. มาตรา 176 ประกอบ พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 7 บัญญัติผลการถอนฟ้องว่า โจทก์อาจยื่นฟ้องใหม่ภายใต้บัญญัติแห่งกฎหมาย ว่าด้วยอายุความ การที่โจทก์ถอนฟ้องจำเลยที่ 4 จึงไม่ใช่การปลดหนี้ให้จำเลยที่ 4 ซึ่งจะมีผลทำให้ หนี้ค่าประกันที่จำเลยที่ 5 เป็นผู้ค้ำประกันระงับสิ้นไปด้วย การที่โจทก์ยอมรับชำระหนี้ 6,000 บาท แล้วถอนฟ้องจำเลยที่ 4 เพียงคนเดียว ย่อมเป็นประโยชน์แก่จำเลยที่ 5 ซึ่งเป็นลูกหนี้ร่วมเพียงเท่า ส่วนที่โจทก์ได้รับชำระหนี้จากจำเลยที่ 4 แล้วเท่านั้น หากทำให้จำเลยที่ 5 หลุดพ้นจากความรับผิดชอบ ทั้งหมดและแม้จำเลยที่ 5 จะต้องรับผิดชอบชำระหนี้ส่วนที่เหลือทั้งหมด จำเลยที่ 5 ก็สามารถใช้สิทธิ ไต่เบี่ยเอาากับจำเลยที่ 1 ลูกหนี้ชั้นต้น ตาม ป.พ.พ. มาตรา 693 และจำเลยที่ 4 ผู้ค้ำประกันอีกคนได้ ตามส่วนตามมาตรา 229 (3) และ 296

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน 81,026.89 บาท พร้อม ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 79,635.99 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ แก่โจทก์ ให้จำเลยที่ 3 ร่วมกันหรือแทนกันกับจำเลยที่ 1 ชำระเงิน 42,034.10 บาท พร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 41,312.55 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ และให้จำเลยที่ 4 และที่ 5 ร่วมกันหรือแทนกันกับจำเลยที่ 1 ชำระเงิน 117,239.04 บาท พร้อม ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 115,226.52 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระ เสร็จแก่โจทก์ ก่อนจำเลยที่ 4 ยื่นคำให้การ โจทก์บอกกล่าวขอถอนฟ้องจำเลยที่ 4 ศาลชั้นต้น อนุญาต (ที่ถูก จำหน่ายคดีเฉพาะจำเลยที่ 4 ออกจากสารบบความ) จำเลยที่ 1 ให้การ ขอให้ยกฟ้อง จำเลยที่ 2 และที่ 3 ขาดนัดยื่นคำให้การ จำเลยที่ 5 ให้การและแก้ไขคำให้การ ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน 73,635.99 บาท พร้อม ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 2 มิถุนายน 2563) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้จำเลยที่ 3 ร่วมกันหรือแทนกันกับจำเลยที่ 1 ชำระเงิน 35,312.55 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ และให้จำเลยที่ 5 ร่วมกันหรือแทนกันกับจำเลยที่ 1 ชำระเงิน 109,226.52 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง

เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้จำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 และที่ 5 ร่วมกันหรือแทนกันชำระ ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 4,000 บาท จำเลยที่ 5 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยที่ 5 ฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นนี้ฟังได้ว่า จำเลยที่ 1 ทำสัญญากู้เงินจากโจทก์รวม 3 ฉบับ ฉบับแรกลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2554 จำนวน 200,000 บาท มีจำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้ำประกัน ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2555 จำนวน 100,000 บาท มีจำนวนที่ 3 เป็นผู้ค้ำประกัน และฉบับที่ 3 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2555 จำนวน 200,000 บาท กำหนดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี มีจำเลยที่ 4 และที่ 5 เป็นผู้ค้ำประกัน หลังจากทำสัญญาจำเลยที่ 1 ผิดนัดไม่ได้ชำระหนี้ ตามกำหนดโดยชำระหนี้ครั้งสุดท้ายตามสัญญากู้เงินทั้งสามฉบับเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2563 มียอดหนี้ค้างชำระ ระหว่างพิจารณาโจทก์ขอถอนฟ้องจำเลยที่ 4 ศาลอนุญาต คดีระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ 1 ถึงที่ 3 เป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 เนื่องจากคู่ความไม่ฎีกา คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่จำเลยที่ 5 ได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า จำเลยที่ 5 ต้องรับผิดชอบโจทก์ตามฟ้องหรือไม่เพียงใด นั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 340 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ถ้าเจ้าหนี้แสดงเจตนาต่อลูกหนี้ว่าจะปลดหนี้ให้ ท่านว่าหนี้นั้นก็อันระงับสิ้นไป" วรรคสองบัญญัติว่า "ถ้าหนี้มีหนังสือเป็นหลักฐาน การปลดหนี้ก็ต้องทำเป็นหนังสือด้วยหรือต้องเวนคืนเอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งหนี้ให้แก่ลูกหนี้หรือขีดฆ่าเอกสารนั้นเสีย" ข้อเท็จจริงในคดีนี้ไม่ปรากฏว่าโจทก์ได้แสดงเจตนาต่อจำเลยที่ 4 ว่าโจทก์จะปลดหนี้ให้แก่จำเลยที่ 4 เพียงแต่โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องจำเลยที่ 4 โดยระบุในคำร้องว่า โจทก์และจำเลยที่ 4 สามารถตกลงกันได้ โจทก์จึงมีความประสงค์ที่จะขออนุญาตถอนฟ้องจำเลยที่ 4 เท่านั้น ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 176 ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 7 บัญญัติ ผลการถอนฟ้องว่า โจทก์อาจยื่นฟ้องใหม่ได้ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยอายุความ การที่โจทก์ถอนฟ้องจำเลยที่ 4 จึงมิใช่การปลดหนี้ให้กับจำเลยที่ 4 ซึ่งจะมีผลทำให้หนี้ค้ำประกันที่จำเลยที่ 5 เป็นผู้ค้ำประกันร่วมระงับสิ้นไปด้วย การที่โจทก์ยอมรับชำระหนี้จากจำเลยที่ 4 จำนวน 6,000 บาท แล้วถอนฟ้องจำเลยที่ 4 เพียงคนเดียวย่อมเป็นประโยชน์แก่จำเลยที่ 5 ซึ่งเป็นลูกหนี้ร่วมเพียงเท่าส่วนที่โจทก์ได้รับชำระหนี้จากจำเลยที่ 4 แล้วเท่านั้น หากทำให้จำเลยที่ 5 หลุดพ้นจากความรับผิดชอบทั้งหมด และแม้จำเลยที่ 5 จะต้องรับผิดชอบหนี้ในส่วนที่เหลือทั้งหมดจำเลยที่ 5 ก็สามารถใช้สิทธิไล่เบี้ยเอากับจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นลูกหนี้ขั้นต้นได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 693 และสามารถไล่เบี้ยเอากับจำเลยที่ 4 ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันอีกคนหนึ่งได้ตามส่วนตามมาตรา 229 (3) และ 296 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษามานั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยฎีกาของจำเลยที่ 5 ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

ธรรมนูญ สิงห์สาย · ทวีศักดิ์ อุณาพรรัตนกุล · นนท์ ชัยปกรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2240/2568>